

ОАЗА ДОБРОТИ

Віддалене село Вежиця Рокитнівського району, що розкинулося серед боліт і лісів за **220** кілометрів від обласного центру, стало прихистком для знедолених людей з усіх куточків України. Одинадцять інвалідів із тяжкими каліцтвами віднайшли там доброту і чуйність, що зігріли їх зболене серце, повернули віру в людей і вміння радіти життю. Двоє вежичан із ясною і щирою душею – Валерій та Галина Кузьмичі – кілька років тому створили для них в цьому поліському куточку Дім милосердя. Долучилися до доброї справи церковні громади, місцеві жителі, можновладці та

всі, хто небайдужий до чужого болю.

стор.

2

Продовження
читайте на

ОАЗА ДОБРОТИ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Інтернатними закладами для інвалідів, зокрема на Херсонщині, у Луганській та інших областях, Валерій Кузьмич опікується вже давно. Передовсім, допомагає їм продуктами

везить картоплю, журавлину. Одне слово, все, чим багата поліська земля, і чим добросердні місцеві люди щедро діляться із сиротами. Під час однієї з таких поїздок і побачив маленьку Каріну - яснооку русяву дівчинку, котра народилася красунею, але зі страшною недугою - не має ніжки. Нині вона - десята дитина у родині Кузьмичів...

- Маємо сил виховати своїх дев'ятеро, то й для неї знайдуться, - каже Валерій Мусійович. - Знаєте, я дванадцять років пропрацював у школі і, зрештою, зробив висновок, що те, що я Говорю, чого навчаю, не дає бажаних сходів. Треба щось робити - доводити свої слова, переконання справою. Каріну я удочерив, а для дорослих знедолених людей вирішив створити Дім милосердя.

Прхисток для інвалідів, що його створено у Вежиці, офіційно зареєстрований як благодійна організація. Насправді ж - це ніби друга родина для людей, котрі в останні роки потрапили сюди з Кіровоградщини, Херсонщини та інших куточків країни. Подібних недержавних соціальних закладів є лише два в Україні, інший - теж на Рівненщині, у Сарнах.

- Я жила в маленькому селі, є інвалідом від народження. Доглядати мене мама, - розповідає Тетяна, котра родом із Кіровоградської області. - Та кілька років тому ненька померла, а батько не зміг перенести втрату і тяжко захворів. Догляд потрібен був нам обом. Я ж навіть голови без сторонньої допомоги не можу підняти з подушки. Через різницю у віці нас могли взяти тільки у різні інтернатні заклади. Зрозуміло, що розлучатися ми не хотіли, адже, крім одне одного, більше нікого не маємо рідного у цьому світі. Та, дякуючи Богові, зустріли брата Валерія. Він погодився нас обох забрати у Дім милосердя. Ми тут відчуваємося дуже добре. Маємо хороший догляд. Ліпшого годі й бажати.

...Віка потрапила у Вежицю з Херсонської області. Родинного тепла дівчина не знала ніколи, адже мама відмовилась від неї ще в пологовому

будинку. У дванадцять років на візочку вона пробралася у кабінет директора, знайшла там особову справу і спробувала віднайти рідних. Марно. Вже аж тепер допоміг їй у цьому Валерій Кузьмич, хоча повернути родину дівчинці так і не вдалося.

- Трагічною є доля кожного з цих людей, - каже Валерій Мусійович. - Найстаршим із них - дідуся Василю та бабусі Агафії - вже 86 років, наймолодшій Галині - 20. Коли хтось із сторонніх потрапляє у Дім милосердя, то зазвичай буває шокований цим і кардинально змінює своє ставлення до життя. Люди бачать, що їхні проблеми - просто ніщо проти трагедії моїх підопічних.

Бажаючих залишити державні інтернатні заклади і потрапити до цієї оази добра у віддаленому поліському селі є чимало. Звісно, всіх не вдасться прихистити. Проте Валерій Кузьмич хоче допомогти ще кільком інвалідам - для цього планує ще більше розбудувати Дім милосердя.

- Перед такими людьми варто низько схилити голову, - зазначив, побувавши у Вежиці під час робочої поїздки до Рокитнівського району голова облдержадміністрації Василь Берташ, - Добре, що є такі громадяни, котрі вболівають і за державу, і за її майбутнє, і за знедолених та літніх.

Голова облдержадміністрації ознайомився з умовами проживання в Домі милосердя та від себе особисто надав для його, потреб матеріальну допомогу в розмірі п'яти тисяч гривень, а також музичний центр. При цьому Василь Берташ запевнив, що візьме на особистий контроль усі соціальні заклади області, де проживають інваліди та літні люди. Вони, зазначив, не повинні ні в чому відчувати потреби.

Світлана Тубіна

Тубіна С.

Оаза доброти/ С. Тубіна //Вісті Рівненщини: Громадсько-політична газета. - 2010.
- №41/ 14 жовт./ - С. 1,2